

R O Z H O D N U T I E

Disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Alice Gálovej a sudcov JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Štefana Kseňáka, v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. I. U.**, sudcovi Krajského súdu v R., o návrhu na začatie disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, na ústnom pojednávaní konanom dňa 29.09.2017, takto

r o z h o d o l :

JUDr. I. U., nar. X., trvale bytom R., sudca Krajského súdu v R.,

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

ako sudca, spravodajca a predseda senátu 4To Krajského súdu v R. v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v R. pod sp. zn. 4To/15/2017, na Okresnom súde R. pod sp. zn. 5T/2/2015, proti obžalovanému A. A., nar. X. a spol., po predložení trestnej veci na rozhodnutie o odvolaní dňa 03.02.2017 a o opätovnom predložení veci dňa 09.02.2017 neskúmal zákonnosť väzby vo vzťahu k obžalovanému A. A., ktorý nebol v súlade s § 79 ods. 2 Trestného poriadku, príkazom predsedu senátu Okresného súdu R., bezodkladne po vynesení oslobodzujúceho rozsudku prepustený z väzby na slobodu, a vydal príkaz na prepustenie obžalovaného A. A. z väzby na slobodu až dňa 14.03.2017,

t e d a

porušil povinnosti sudcu vyplývajúce z § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z., podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito,

č í m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za to

podľa § 117 ods. 10 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení účinnom od 01.07.2017 s poukazom na § 150 ods. 2 Zákona č. 385/2000 Z. z. a § 2 ods. 1 Trestného zákona **upúšťa od uloženia disciplinárneho opatrenia.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda Krajského súdu v R. JUDr. U. A. podal dňa 26.05.2017 na disciplinárny senát návrh na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. I. U., sudcovi Krajského súdu v R., pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že Okresný súd R. po vykonaní procesných úkonov v súvislosti s podaním odvolania dňa 03.02.2017 predložil trestný spis sp. zn. 5T/2/2015 Krajskému súdu v R. na rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku zo dňa 20.12.2016. Dňa 03.02.2017 odvolací súd vrátil Okresnému súdu R. spisový materiál sp. zn. 5T/2/2015 bez rozhodnutia, nakoľko spis bol predčasne predložený, nakoľko rozsudok nebol opatrený odtlačkom úradnej pečiatky a bolo nesprávne číslovanie rozsudku. Opätovne bol predmetný trestný spis predložený Krajskému súdu v R. dňa 09.02.2017 a bol pridelený senátu JUDr. I.

U. pod sp. zn. 4To/15/2017. Z vyneseneho rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že obžalovaný A. bol spod obžaloby oslobodený, pričom tak okresný prokurátor, ani obžalovaný ani jeho obhajca bezprostredne po vynesení rozsudku, ani neskôr po doručení jeho písomného vyhotovenia, sa nevyjadrili k väzbe obžalovaného. Nenamietali nevydanie príkazu na prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu. Rovnako ako prvostupňový súd, ani odvolací súd sa nezaoberal skúmaním zákonnosti väzby obžalovaného A.. Zo spisového materiálu pritom bolo evidentné, že obžalovaný sa nachádza vo väzbe a zápisnica z hlavného pojednávania neobsahovala príkaz na jeho prepustenie z väzby na slobodu podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku. Až na základe podnetu predsedníčky senátu JUDr. E. T., sudca JUDr. I. U. dňa 14.03.2017 vydal príkaz na prepustenie obžalovaného A. A. z väzby. Navrhovateľ je preto názoru, že sudca porušil základnú povinnosť sudcu, ktorá mu vyplýva z § 30 ods. 1, 4 Zákona č. 385/2000 Z. z., keď sudca bezprostredne po predložení mu veci dňa 03.02.2017 neskúmal zákonnosť väzby obžalovaného A., a v dôsledku toho sa stala väzba obžalovaného nezákonnou.

Sudca JUDr. U. na ústnom pojednávaní nenamietal, že sa stal skutok, tak ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Poukázal však na okolnosti celého prípadu. Keď mu bol spis okresného súdu prvýkrát predložený, neboli v ňom vykonané všetky úkony, sudca preto vrátil spis s pripisom okresnému súdu. Po štyroch dňoch mu bol spis opätovne predložený na rozhodnutie o odvolaní. Sudca sa však v tom období venoval hlavne tým veciam, v ktorých mal vytýčený termín pojednávania. Nepredpokladal, že by v predmetnej veci okresný súd tak pochybil a neprepustil obžalovaného z väzby na slobodu napriek tomu, že bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený. Zároveň sa v predmetnej veci jednalo o skupinovú vec, kde boli štyria obžalovaní, pričom dvaja boli odsúdení a dvaja oslobodení. Za celú jeho prax sanoval viaceré pochybenia okresného súdu, ale nikdy sa mu nestalo, že by okresný súd neprepustil z väzby obžalovaného, keď mu to ukladá zákon. Sudca poukázal aj na to, že v tomto období mal vážne zdravotné problémy a musel podstúpiť viacero vyšetrení. Vykonáva svoju funkciu 36 rokov a na Krajskom súde v R. 25 rokov. Vždy sa snažil vykonávať svoju prácu čo najlepšie podľa svojho vedomia a svedomia, pričom svoju prácu považuje za poslanie. Ľutuje, k akým následkom v dôsledku týchto skutočností došlo.

Senát okrem výsluchu sudcu na ústnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie, a to hlavne prečítaním predmetného spisu Okresného súdu R., sp. zn. 5T/2/2015, pričom zistil rovnaké skutočnosti, ako sú uvedené v návrhu navrhovateľa.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 116 ods. 1 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

Disciplinárny senát primárne skúmal zachovanie premlčacej lehoty podľa § 120 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich. Podľa tohto ustanovenia návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do jedného roka odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa dopustil sudca zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, najneskôr do päť rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia. Senát po preskúmaní návrhu na začatie disciplinárneho konania ako aj vzhľadom na rozhodnutie sudcu o prepustení obžalovaného z väzby konštatuje, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný pred uplynutím hore uvedenej premlčacej doby.

Na základe hore uvedeného vykonaného dokazovania, v zmysle citovanej právnej úpravy, senát dospel k záveru, že sudca JUDr. U. svojím konaním, ktoré je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, porušil základné povinnosti sudcu, ktoré sú uvedené v § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. sudcoch a prísediacich. Sudca vo veci Okresného súdu R., sp. zn. 5T/2/2015 nevykonával svoje povinnosti svedomito, keď po tom, čo mu bol spis predložený zo strany okresného súdu na rozhodnutie o odvolaní neskúmal dôvodnosť väzby obžalovaného a preto nezistil, že napriek tomu, že obžalovaný A. bol spod obžaloby oslobodený, nebol zo strany okresného súdu prepustený na slobodu. Krajský súd túto chybu okresného súdu napravil až príkazom na prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu dňa 14.03.2017, napriek tomu, že mu vec bola predložená na rozhodnutie o odvolaní dňa 09.02.2017, teda obžalovaný bol vo väzbe nezákonne. Sudca svojím konaním preto naplnil

skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich.

Podľa § 150 ods. 2 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.

Podľa § 117 ods. 10 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení účinnom do 01.07.20017, disciplinárny senát môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za priestupok alebo za iné porušenie tohto zákona a výnimočne aj za zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu, ak to považuje za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania a mieru zavinenia.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia podľa § 117 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich, prihliadol na rozsah a povahu porušenej povinnosti sudcu, spôsob konania, následok a mieru zavinenia sudcu, ako aj osobu sudcu a okolnosti celého prípadu, keď zavinenému konaniu sudcu predchádzalo aj zavinené konanie sudcu prvostupňového súdu, ako aj nečinnosť obhajcu a prokurátora. Sudca JUDr. I. U. pracuje vo funkcii sudcu 36 rokov, z toho 25 rokov na Krajskom súde v R. a doteraz disciplinárne stíhaný nebol. Sudca v disciplinárnom konaní uznal svoju vinu a prejavil ľútosť nad následkami opomenutia sudcovských povinností. Disciplinárny súd nemal pochybnosti o tom, že z jeho strany ide o úprimné oľutovanie tohto profesionálneho zlyhania, ktoré vyplynulo z celkovej pracovnej zaneprázdnenosti a zdravotných problémov, nie z jeho neodbornosti či nesvedomitého prístupu k sudcovským povinnostiam. S ohľadom na jeho osobu a s ohľadom na uvedené okolnosti prípadu tak súd dospel k záveru, že účel disciplinárneho konania bude naplnený už samotným prejednaním návrhu na začatie disciplinárneho konania a upustením od uloženia

disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 10 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich.

Súd tak postupoval v zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona a § 150 ods. 2 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení účinnom do 01.07.2017, teda v období, keď došlo k dokonaniu disciplinárneho previnenia a keď bol tento zákon pre páchatel'a priaznivejší.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **možno** podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte, včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 131 ods. 1 Statusového zákona).

V Bratislave, dňa 29. septembra 2017

JUDr. Alica G á l o v á , v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová